

นาฮูมเขียนพระธรรมเล่มนี้ขึ้นในศตวรรษที่ ๗ ก่อน ค.ศ .

เนื้อหาเป็นคำพยากรณ์ถึงความล่มจมของ

นินะเวห์เมืองหลวงแห่งอัสซีเรีย

อัสซีเรียทำลายล้างกรุงสะมาเรียในปี ๗๒๒ ก่อน ค.ศ . และในปี
๖๑๒ ก่อนค.ศ .

นินะเวห์ก็ถูกทำลายเช่นกันเนื่องด้วยความหยิ่งผยองและอำมหิตของ
เมืองนั้น นาฮูมพรรณนาไว้อย่างดุเดือดถึงเหตุผลที่นินะเวห์

ถูกทำลาย ได้แก่การกราบไหว้รูปเคารพ ความโหดร้ายทารุณ
การฆ่าคน การโกหกมดเท็จ การทรยศคิดคด

ความมมงายทางไสยศาสตร์ และความอยุติธรรม นินะเวห์

เป็นดินแดนซึ่งนองด้วยเลือด(๓ :๑)

และเมืองเช่นนี้ไม่ควรอยู่ต่อไป

พระธรรมเล่มนี้เน้นความบริสุทธิ์ ยุติธรรม

และฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า พระเจ้าทรงครอบครองเหนือโลก

เหนือแม้แต่ผู้ไม่รู้จักพระองค์

พระเจ้าทรงกำหนดเขตแดนของชาติต่างๆ

และชนชาติที่ละเมิดบทบัญญัติของพระองค์ก็ถึงแก่ความพินาศ

ถึงกระนั้นก็ยังมีความหวังเพราะพระเจ้าทรงกริ้วช้า (๑ :๓)

และมีน้ำพระทัยประเสริฐเลิศ (๑ :๗)

มีข่าวดีสำหรับผู้ปรารถนาพระพรแทนการลงโทษจากพระเจ้า

(๑ :๑ ๕)

โครงเรื่อง

๑ . พระเจ้าและการลงโทษความชั่วช้า (๑ :๑ -๑ ๕)

๒ . ความพินาศของกรุงนินะเวห์ (๒ :๑ -๑ ๓)

๓ . ความพิตบาปของนินะเวห์ (๓ :๑ -๑ ๙)

นาฮูม

1 คำพยากรณ์เกี่ยวกับกรุงนินะเวห์หนังสือแห่งนิมิตของนาฮูมชาว

อ ล โ ข ช

พระพิโรธต่อนินะเวห์

2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นพระเจ้าผู้หวงแหนและทำการแก้แค้น

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงแก้แค้นและเต็มไปด้วยพระพิโรธ

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงแก้แค้นเหล่าศัตรูของพระองค์และคงพระพิโร

ธต่อศัตรูของพระองค์

3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกริ้วซ้ำและทรงฤทธานุภาพยิ่งใหญ่

องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะไม่ทรงปล่อยยให้คนผิดลอยนวลพ้นโทษ

พระมรรคาของพระองค์ อยู่ในลมบ้าหมูและพายุ

เมฆคือธุลีแห่งพระบาทของพระองค์

4 พระองค์ตรัสการาบททะเลและกระทำให้มันแห้งเหือด

ทรงทำให้แม่น้ำทั้งปวงเหือดแห้ง บาชานกับคารเมลก็เหี่ยวเฉา

และหมุดอกไม้ผลิบานแห่งเลบานอนก็ร่วงโรย

5 ภูเขาสะเทือนเลื่อนลั่นต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์

และเนินเขาต่างๆ หลอมละลาย เมื่อพระองค์ทรงปรากฏ

แผ่นดินโลกก็สั่นสะท้านคือโลกและสารพัดที่อยู่ในนั้น

6 ใครเล่าสามารถต้านทานความกริ้วของพระองค์ได้?

ใครเล่าสามารถทนต่อพระพิโรธเกรี้ยวกราดของพระองค์ได้?

พระองค์ทรงระบายโทสะลงมาเหมือนไฟ

แล้วศิลา ก็แหลกละเอียดเบื้องพระพักตร์

7 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประเสริฐ ทรงเป็นที่พิศพิงยามทุกข์ลำเค็ญ

ทรงห่วงใยดูแลบรรดาผู้วางใจในพระองค์

8 แต่ด้วยกระแสน้ำท่วมท้น พระองค์จะทรงทำให้นินะเวห์สูญสิ้นไป

พระองค์จะทรงรุกไล่เหล่าศัตรูเข้าสู่ความมืด

9 ไม่ว่าเขาทั้งหลายจะคบคิดกันต่อสู้องค์พระผู้เป็นเจ้า+อย่างไร

พระองค์ก็จะทรงกระทำให้พบจุดจบ โดยไม่ต้องทรงหวดซ้ำ

10 เขาจะติดอยู่ในดงหนาม และเมามายด้วย เหล้าองุ่นของตนเอง
เขาจะถูกเผาผลาญเหมือนตอข้าวแห้ง¹

11 นินะเวห์เอ๋ย มีผู้หนึ่งออกมาจากเจ้า
ซึ่งคิดร้ายต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+และแนะนำความชั่ว

12 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสดังนี้

“ แม้พวกเขามีพันธมิตรและมีจำนวนมาก
เขาก็จะถูกโค่นและสูญสิ้นไป ยูดาห์เอ๋ย ถึงแม้เราให้เจ้าทุกข์ร้อน
แต่เราจะไม่ให้เจ้าทุกข์ร้อน อีกต่อไป

13 บัดนี้เราจะหักแอกของเขาจากคอเจ้า
และฉีกโซ่ตรวนของเจ้าทิ้งไปเสีย”

14 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาเกี่ยวกับนินะเวห์ว่า

“ เจ้าจะไม่มีลูกหลานสืบสกุล
เราจะทำลายรูปสลักและเทวรูปที่หล่อขึ้น
ซึ่งอยู่ในวิหารแห่งเทพเจ้าของเจ้า
เราจะเตรียมหลุมฝังศพของเจ้าเพราะเจ้าชั่วนัก”

15 ดูเถิด ที่บนภูเขา เท้าของผู้นำข่าวดีมา ผู้ประกาศสันติสุข
ยูดาห์เอ๋ยจงฉลอง เทศกาลต่างๆ ของเจ้า
และกระทำตามที่เจ้าถวายนปฏิกูญาณไว้
คนชั่วร้ายจะไม่มาย่ำยีบีฑาเจ้าอีก เขาจะถูกทำลายลงสิ้นเชิง

นินะเวห์ล่มสลาย

2 นินะเวห์เอ๋ย ผู้โจมตีได้รุดหน้ามารบกับเจ้าแล้ว จงเข้าประจำป้อม
เผ่าทางไว้เตรียมตัวให้ทะมัดทะแมง และระดมกำลังทั้งหมดมา

2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงคืนความรุ่งเรืองให้ยาโคบ

เช่นเดียวกับความรุ่งเรืองของอิสราเอล

แม้ผู้ทำลายได้ทำให้มันเรศร้างและทำลายเถาองุ่นของมัน

---

¹ 1:10 ความหมายในภาษาฮีบรูของข้อนี้ไม่ชัดเจน

3 โລ้ทหารของเขาเป็นสีแดง นักรบก็สวมชุดแดงเข้ม
โลหะที่ตัวรถรบเปล่งประกายแวววาว
ในวันที่พวกเขาเตรียมพร้อม หอกไม้สนก็กวัดแกว่ง²
4 รถรบห้อยตะบึงไปตามถนน รีบรุดไปมาผ่านลาน
เมืองมองดูเหมือนคบไฟเจิดจ้า วิ่งปราดไปมาเหมือนสายฟ้า
5 เขา ระดมกองทหารที่หามาได้ แต่พวกเขาสะดุดล้มกลางทาง
พวกเขากรูเข้าไปที่กำแพงเมือง โล่ป้องกันตั้งประจำที่
6 ประตูด้านแม่น้ำถูกทำลายลง และพระราชวังพังครืน
7 มีประกาศิตให้กรุงนั้นถูกจับไปเป็นเชลย
ทาสหญิงทั้งหลายร้องครวญครางเหมือนนกพิราบ
และตีกอกชกหัวตัวเอง 8 นี่นะเวห์เป็นเหมือนสระ
ซึ่งน้ำกำลังจะแห้งหมด เขาทั้งหลายร้องว่า “หยุดก่อน ๆ”
แต่ไม่มีใครหันกลับมา
9 จงปล้นเงิน จงปล้นทอง ข้าวของมากมายใช้ไม่หมด
ความมั่งคั่งจากบรรดาคลังทั้งหลาย 10 มันถูกปล้นทำลาย
ถูกริบของมีค่าไปหมด หัวใจก็อ่อนล้า แข็งขาก็สิ้นแรง
และเนื้อตัวสิ้นเทา ทุกคนหน้าซีดเซียว
11 ไหนล่ะถ้ำสิงโตที่ซึ่งพวกมันเลี้ยงดูลูกอ่อน
ไหนล่ะราชสีห์พ่อแม่ลูกซึ่งไม่หวั่นเกรงสิ่งใด
12 สิงโตที่ฆ่าเหยื่อมาให้เพียงพอก่อกูๆ ของมัน
และคาบมาให้คู่ของมัน แล้วสะสมเหยื่อไว้เต็มถ้ำ
สะสมสัตว์ที่มันฆ่าไว้เต็มรัง
13 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงฤทธิ์ประกาศว่า “เราเป็นศัตรูกับเจ้า
เราจะเผารถรบของเจ้าจนควันโขมง
และดาบจะฟาดฟันลูกสิงห์ของเจ้า

---

² 2:3 หรือ ม้าศึกก็ผาดโผนไปมา

เราจะไม่เหลือเหยื่อให้เจ้าบนโลกนี้
จะไม่ได้ยินเสียงผู้สื่อสารของเจ้าอีกต่อไป”

วิบัติแก่นินะเวห์

3 วิบัติแก่กรุงที่นองเลือดซึ่งเต็มไปด้วยการโกหก
เต็มไปด้วยการปล้นสะดม ไม่เคยขาดเหยื่อเลย 2 เสียงแส่หูดขวับ
เสียง ล้อรถครีกโครม เสียงม้าควบ และเสียงรถรบหือตะบึง
3 ทหารม้าเข้าประจัญบาน ดาบแวววาว และหอกกระยิบระยับ
ผู้บาดเจ็บล้มตายเป็นกองกอง ซากร่างนับไม่ถ้วน

ผู้คนเดินสะดุดศพ

4 ทั้งหมดนี้เนื่องมาจากความหื่นกระหายของหญิงแพศยาผู้ยั่ววน
เจ้าแห่งมนต์เสน่ห์ผู้ทำให้ประชาชาติต่างๆ

ตกเป็นทาสโดยการแพศยาของนาง และสะกดผู้คนด้วยอาคม

5 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงฤทธิ์ประกาศว่า “ เราเป็นศัตรูกับเจ้า

เราจะถลกกระโปรงของเจ้าคลุมหน้าเจ้า

เราจะเผยความเปลือยเปล่าของเจ้าให้ประชาชาติทั้งหลายเห็น

และให้อาณาจักรต่างๆ เห็นความน่าอัปยศของเจ้า

6 เราจะสาบของโสโครกใส่เจ้า เราจะเหยียดหยาม

และประจานเจ้า 7 คนทั้งปวงที่เห็นเจ้าจะหนีจากเจ้า และกล่าวว่า

‘ นินะเวห์พังยับเยิน ใครจะอาลัยอาวรณ์เธอ?’

จะหาใครที่โหมมาปลอบโยนเจ้า?”

8 เจ้าวิเศษกว่าเธเบสบนแม่น้ำไนล์

ที่มีน้ำล้อมรอบหรือแม่น้ำเป็นปราการของเธอ

น้ำเป็นกำแพงของเธอ 9 คูช⁴และอียิปต์เป็นกำลังอันไม่จำกัดให้เธอ

พุดและลิเบียก็เป็น พันธมิตรของเธอด้วย 10 ถึงกระนั้นเธอก็ต้อง

---

³ 3:8 ภาษาฮีบรูว่า โน อาโมน

⁴ 3:9 คือ ตอนบนของลุ่มแม่น้ำไนล์

ตกเป็นเมืองขึ้น ถูกกวาดไปเป็นเชลย
ลูกเล็กเด็กแดงถูกจับฟาดเหล็กแหลว ที่หัวถนนทุกสาย
เขาจับฉลากแบ่งคนชั้นสูงของเธอ
และคนใหญ่คนโตของเธอถูกล่ามโซ่
11เจ้าก็จะเมามายไปด้วย เจ้าจะชอกชอน หาที่หลบซ่อน
และแสวงหาที่กำบังจากศัตรู
12ป้อมปราการทั้งสิ้นของเจ้าเหมือนต้นมะเดื่อ ซึ่งผลเริ่มสุก
เมื่อถูกเขย่า ผลมะเดื่อก็ร่วงเข้าปากผู้กิน 13ดูกองทหารของเจ้า
พวกเขาล้วนเป็นผู้หญิง บรรดาประตูแห่งดินแดนของเจ้า
เปิดกว้างรับศัตรูของเจ้า ไฟได้เผาตาลประตูทั้งหลายแล้ว
14จงขนน้ำเตรียมไว้เพราะจะถูกล้อมเมือง
เสริมเครื่องป้องกันเมือง นวดดินเหนียว
ย่ำปูนซ่อมแซมสิ่งที่สร้างด้วยอิฐ
15ณ ที่นั้นไฟจะเผาผลาญเจ้า
ดาบจะห้ำหั่นเจ้าและจะกินเจ้าเสียเหมือนตักแตน
จงเพิ่มจำนวนคนให้มากเหมือนตักแตน
16เจ้าเพิ่มจำนวนพ่อค้าวาณิชจนมากกว่าดาวบนฟ้า
แต่พวกเขาก็เหมือนตักแตนที่กัดกินจนดินแดนโล่งเตียน
แล้วบินไป 17ยามของเจ้าเหมือนตักแตน
ข้าราชการของเจ้าเหมือนฝูงตักแตน
ซึ่งเกาะอยู่ที่กำแพงในวันอากาศเย็น
แต่เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นก็บินไปหมด ไม่มีใครรู้ว่ามันบินไปไหน
18กษัตริย์แห่งอัสซีเรียเอ๋ย บรรดาผู้เลี้ยงแกะ⁵ของเจ้าหลับใหล
พวกเจ้านายเอนกาย ลงพักผ่อน ประชาชนของเจ้ากระจัดกระจาย
ไปตามภูเขาดังๆ ไม่มีใครรวบรวมกลับมา

---

⁵ 3:18 หรือบรรดาผู้นำ

19 ไม่มีอะไรเยียวยาบาดแผลของเจ้าได้ อาการของเจ้าก็สาหัสหนัก
ทุกคนที่ได้ยินข่าวเกี่ยวกับเจ้า ก็ตบมือดีใจที่เจ้าล้มจม
เพราะใครเล่าไม่รู้ลึกถึงความทารุณเบื้องนิตยของเจ้า